

Θεανθρώπινος πολιτισμός ή παραλογισμός;

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[Αρχιμανδρίτης Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Πατρών, Δρ. Θεολογίας](#)

Τα αρχαιολογικά ευρήματα και η περιγραφή του Ομήρου μας κάμνουν να πιστεύουμε ότι οι ρίζες των Ελλήνων διαπερνούν και αυτούς ακόμη τους χρόνους του Ομήρου.

Στον Αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό η ανθρώπινη αξία μετριόταν με την ανδρεία του πολεμιστή και του αθλητή, η φήμη των οποίων συνεχιζόταν και μετά τον θάνατο. Η εξωτερική αναγνώριση του ανθρώπου ήταν εκείνη του ήρωος. Βεβαίως, έχουμε και αναφορές στην συνείδηση του ανθρώπου και σε άλλα. Όμως, δεσπόζει η αναφορά στον ηρωϊσμό. Αργότερα στην μεταομηρική εποχή παρουσιάζεται ένα νέο ιδανικό: η οργανωμένη Πολιτεία με την σωστή Παιδεία. Η Παιδεία πάντοτε ήταν το σπουδαιότερο και το μεγαλύτερο ιδανικό της Ελληνικής κοινωνίας. Διότι εξυπακούεται ότι η σωστή Παιδεία φέρνει τον ηρωϊσμό και το οργανωμένο Κράτος. Και τούτο διότι εκείνη είναι που θα εμπνεύσει στους Ελληνόπαιδες τον σεβασμό στον Δημιουργό Θεό, την δικαιοσύνη, την αγάπη και την ευσέβεια.

Ημπορούμε, λοιπόν, να επισημάνουμε ότι ο Αρχαίος Ελληνικός πολιτισμός ήταν

κοσμοκεντρικός και ανθρωποκεντρικός.

Ο Χριστιανικός πολιτισμός, από την άλλη πλευρά, είναι Θεοκεντρικός και Χριστοκεντρικός. Ο Θεός έγινε άνθρωπος, για να ανυψώσει τον πεπτωκότα άνθρωπο και να τον καταστήσει Θεό κατά χάριν. Αυτή η αλήθεια, όπως εκφράζεται μέσα από την Αγία Γραφή και την Ιερά Παράδοση, είναι η αρχή και το τέλος του Θεανθρώπινου πολιτισμού. Εδώ δεν επικρατεί ο ιδεαλισμός (θεοκρατία) ούτε ο υλισμός (ανθρωποκρατία), αλλά «το συναμφοτερον». Δηλαδή ούτε ο Θεός υποτιμάται ούτε ο άνθρωπος, αλλά επικρατεί η αρμονική ένωση και πορεία του ανθρώπου και του Δημιουργού του Θεού «ατρέπτως, ασυγχύτως, αδιαιρέτως, αχωρίστως» (απόφαση Δ΄ εν Χαλκηδόνι Οικουμ. Συν.).

Η Αναγέννηση, ο Μαρξισμός, ο Παπισμός, ο Καπιταλισμός και ο Ολοκληρωτισμός διέστρεψαν κυριολεκτικώς τον άνθρωπο, ο οποίος πλέον εντάσσεται ή στο ατομικό ή στο ομαδικό «εγώ». Ποτέ καμμία ειδωλολατρεία και καμμία θρησκεία δεν έφθασε σε τέτοια -όχι ευσυνείδητη- αλλά κυριολεκτικώς διαστροφική αθεία. Τα ιδανικά, τα όσια και ιερά του ανθρώπου, αλλά και του Έλληνα ειδικότερα, συνεχώς παραθεωρούνται και κατά συνέπειαν εξαφανίζονται. Ήθος δεν υπάρχει. Σκέτος παραλογισμός. Εισήλθαμε σε ένα χάος και σε μια βαθειά αγωνία. Απόδειξις η πορεία των νέων μας. Χάος, αγωνία, απόγνωση, αυτοκτονία. Χάσαμε, δυστυχώς, εμείς οι Έλληνες την οικουμενική Χριστοσυνείδησή μας και τοιουτοτρόπως δεν μπορούμε πλέον να έχουμε ρόλο οικουμενικό.

Η Ελλάδα, εάν θέλει να επιζήσει και να διαδραματίσει ουσιαστικό ρόλο στα

παγκόσμια δρώμενα, είναι ανάγκη να αναζητήσει και πάλι τον δρόμο προς τον Θεάνθρωπο Κύριο και τον Θεανθρώπινο πολιτισμό, ο οποίος την έφερε στην ύπαρξη.

Ο άνθρωπος εκπολιτίζεται σωστά και ουσιαστικά μόνον μέσω του Θεανθρώπου Κυρίου και της Αγιοπατερικής διδασκαλίας. Μόνον με τις άγιες και Ευαγγελικές αρετές μπορεί να γίνει οντολογικά άνθρωπος - δημιούργημα του Θεού και να πορευθεί προς την υπέρβαση των υλικών αναγκαιοτήτων και του θανάτου.

Η Επιστήμη, η Φιλοσοφία, η Τέχνη, η Παιδεία, η εργασία και γενικώτερα η κουλτούρα τότε θα νοηματοδοτούν και θα τεθούν στην υπηρεσία του ανθρώπου, όταν λογοποιηθούν μέσω του Σαρκωθέντος Λόγου, του Θεανθρώπου Κυρίου.

Ο Θεάνθρωπος Κύριος και Δημιουργός μας παρακαλεί και προκαλεί: «Ίδού έστηκα επί την θύραν και κρούω» (Αποκ. 3, 20). Θα Του ανοίξουμε; Ο Χριστός αναμένει.

***Δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα «Πελοπόννησος» των Πατρών στις 25/9/2022**

<https://bit.ly/3UFb1ap>